

[Svend Auken]

hvert fald ikke mødt nogen VSere, men det kan være, at de findes – så vil hun opdage, at disse folk har én brændende interesse, nemlig at deres virksomhed skal udvikle sig og klare sig. Det er en positiv interesse, som vi herinde fra folketinget bør støtte gennem at give dem en effektiv ejendomsret til virksomhederne og en effektiv andel i de beslutninger, der træffes derude.

I forvejen har vi gode erfaringer med virkningerne af den slags skridt. Må jeg minde om, at vi i sin tid på tværs af erhvervslivets organisationers protester og på tværs af det konservative folkeparti indførte tvungen lønmodtagerrepræsentation i bestyrelserne. Nævn mig én bestyrelse, nævn mig én udtalelse af ansvarlige inden for erhvervslivet, der ikke har anset det for at være en klar forbedring af beslutningsgrundlaget og beslutningerne i virksomhederne, at der skete denne demokratisering.

Nu er tiden kommet til at tage det næste skridt. Vi kan ikke i dette samfund overleve på konservatisme og reaktionær indstilling. For 100 år siden havde vi en lige så dybtgående samfundsøkonomisk krise som den, vi står i i øjeblikket. Dengang klarede man vanskelighederne gennem en enig demokratireform i det danske samfund og en uddannelsesreform, en holdningsrevolution, kan man næsten sige. Vi må kunne gøre det samme igen, og uanset alle indvendinger og betænkeligheder er det det, der er udfordringen for os.

Det kan være, at hr. Poulsgaard og fru Elisabeth Bruun Olesen og andre af forslagens modstandere har ret, når de siger, at det måske ikke er den store folkesag, at det ikke er trængt tilstrækkelig langt ud, men der er ingen tvivl om, at det er udfordringen for os at få gennemført en demokratisering, og det kan ske gennem en obligatorisk overskudsdelingsordning som foreslået fra vor side og som også foreslået fra det radikale venstres side.

Så uanset, at der er disse forskelle, går vi til udvalgsarbejdet med betydelig fortrosthed.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Ja, vi fik jo en lille forsmag på 1. maj-talen.

Ind imellem kommer hr. Svend Auken til at sige noget fornuftigt, men ellers var han oppe i de helt store omdrejninger. Men det var nok en væsentlig indrømmelse, der kom her til sidst: det var ikke den helt store folkesag.

I den forbindelse har jeg egentlig fået lyst til at stille et spørgsmål til hr. Svend Auken. Jeg har siddet i folketinget i 12 år, og så vidt jeg erindrer, behandlede vi et tilsvarende forslag i 1973 eller deromkring; det har altså nu været en 10–12 år undervejs herinde i folketinget, ja, vi skulle jo nærmest have en holdningsrevolution, vi skulle i hvert fald have demokrati. Vil hr. Svend Auken arbejde for, at dette forslag bliver sendt ud til urafstemning blandt LO-medlemmer, og er hr. Svend Auken parat til at efterleve resultatet af den urafstemning?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Hr. Svend Auken spurgte, om jeg ikke kendte til det interessefællesskab, der var f.eks. inden for skibsværftsbranchen, og det gør jeg. Jeg har faktisk været på besøg hos skibsværfterne. Jeg kender de tillidsfolk, som føler, de er knyttet så tæt sammen med deres virksomhed, at de går ind for lønnedgang, at de går ind for fyringer, at de går ind for aftaler, som VS de steder på værfterne, hvor vi har været, til enhver tid har talt imod.

Vi er ikke enige med de fagchauvinister, for at sige det på den måde, fra Metal, der mener, at det er vigtigst at bruge penge til skibsværfterne, til en produktion, som det stort set er muligt at komme af med, og som skibsværfternes tillidsfolk er de fremmeste fortalere for at få fat i. Så jeg er enig med hr. Svend Auken i, at sådan tænker man på skibsværfterne blandt tillidsfolkene, og jeg er 100 pct. uenig i det.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 110 angående obligatorisk overskudsdeling, medeje og medbestemmelse, hr. Estrup, har ordet.

Estrup (RV):

Jeg vil gerne starte med at takke for nogle, synes jeg, venlige bemærkninger fra mange sider til det radikale forslag. Det gælder selv-